

hvilket nok kan gøres nødvendigt i en arbejdsløs Periode som den, vi i Øjeblikket leve i.

N. C. Rasmussen: Den Gang den højtærede Konseilspræsident holdt sin Programtale, udtalte han, at om nogen vilde paastaa, at den nuværende Regering ikke var parlamentarisk, var det urigtigt. Jeg skal i den Anledning tillade mig at minde om, at da den højtærede Konseilspræsident var det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds, spurgte han, om den forrige højtærede Regering var en parlamentarisk Regering. Det vidner altsaa tydeligt om, at den højtærede Konseilspræsident har forandret sin Anskuelse om, hvad der hører til et parlamentarisk Grundlag for en Regering. Naar man nu ved, at den forrige højtærede Regering var dannet paa Grundlag af de tre Venstregrupper, som have været enige om at opfylde Venstres Krav i Grundprincipperne, og have stemt sammen om de Love, der ere gennemførte i de sidste Rigsdagssamlinger, og naar vi vide, at den nuværende højtærede Regering er dannet paa Grundlag af en Valgruppe, som kun tæller omtrent en Snes Medlemmer, vil det være klart for enhver, hvilken af de to Regeringer der har haft eller har mest parlamentarisk Berettigelse.

Jeg skal ikke gøre Forsøg paa at frakende den nuværende højtærede Regering parlamentarisk Berettigelse. Jeg skal tillade mig at mene, at den vil planlægge sit Arbejde saaledes, at Navnet parlamentarisk om den i Fremtiden vil blive mere berettiget, end det er i Øjeblikket. Men for at det skal kunne ske, er jeg aldeles sikker paa, at det vil blive nødvendigt, at den vil kunne faa Støtte fra de tre Venstregrupper. Men for ikke at blive misforstaaet vil jeg her udtale, at jeg mener, at Regeringen ikke bør gøre dette for Venstregruppernes Skyld. Hvis den højtærede Regering mener, at det for den er mere formaalstjenligt at bygge sit Arbejde med Tilslutning til Socialdemokraterne, skal jeg personlig ikke have noget som helst imod det. Jeg er aldeles sikker paa, at et parlamentarisk Grundlag, bygget ved Sammenslutning af de forenede Radikale og Socialdemokrater, ikke vil være holdbart som parlamentarisk Grundlag for en Regering i Fremtiden.

Den højtærede Konseilspræsident udtalte endvidere, at Regeringen som saadan ikke havde noget som helst Ansvar for den finansielle Situation, vi befinde os i for Øjeblikket. Jeg mener, at den højtærede Konseilspræsident godt kunde have sparet

sig denne Udtalelse. Der er vist ikke et eneste Medlem af dette høje Ting, der vil gøre Forsøg paa at vælte dette Ansvar over paa Regeringen som saadan. Men det er et, noget ganske andet er, at de højtærede Ministre, der have siddet som Medlemmer af dette høje Ting og arbejdet og talt og stemt for Gennemførelse af Love, der have kostet og fremdeles ville koste Staten mange Penge, kunne ikke overfor Vælgerne bortforklare, at de ere medansvarlige for disse Loves finansielle Følger.

Hvis den højtærede Finansminister i sine Udtalelser forleden Dag er i Overensstemmelse med det radikale Parti — det maa vi jo selvfølgelig sætte Spørgsmaalstegn ved, da det allerede har vist sig, at der er Uoverensstemmelse —, skønner jeg ikke rettere, end at dette Parti har skiftet Taktik. Da Partiet var i Opposition, og Venstregrupperne vare Regeringsparti, blev der af de Radikale baade ved Arbejde og Afstemninger gjort alle mulige Forsøg paa at faa gennemført Love, som have kostet Statskassen ualmindelig mange Penge og fremdeles ville koste den mange Penge. Nu, saa snart de ere blevne Regeringsparti og som saadant have overtaget et lignende Ansvar, som andre Regeringspartier tidligere havde, siger den højtærede Finansminister: Færdig. Nu vil han vise sig haard, ja, endog ubønhørlig overfor de Krav, der ville blive fremsatte angaaende lokale Forbedringer og til sociale Formaal. Det vidner om, at det ærede Medlem fra Vejle (Nørgaard) har Ret, naar han forleden Dag udtalte, at den nuværende Regering var en akademisk Regering, et Ministerium, som nærmest var udgaaet fra Studentersamfundet.

Men jeg skal tillade mig atter at vende tilbage til Ansvar og til den finansielle Situation. Det nytter nemlig ikke at forsøge paa at vælte Ansvar fra det ene Parti over paa det andet. Det, det gælder om, er, at vi saa snart som muligt faa begyndt at raade Bod paa den finansielle Situation, vi befinde os i, og jeg skal i den Anledning tillade mig at udtale, at jeg fuldt ud kan slutte mig til den Tanke, der blev fremsat af den tidligere højtærede Finansminister, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), og som ogsaa har vundet Tilslutning hos den nuværende højtærede Regering, om Nedsættelse af en Kommission, der grundig kan undersøge Finanslovsforslaget, thi jeg er aldeles sikker paa, at en Del af de Udgiftposter, som i mange Aar ere gaaede igen fra det ene Finanslovsforslag til det andet, meget vel